horum cauſa pacis ⁊ cōcordie viuorum. Ecce quorum
corda in vita quieſcere non potuerunt nec corpora coꝝ
in ſepulcro poſita quieuerūt. O ſi hic corpa coꝝ tantas
rixas habuerunt: quantas miſere eoruꝫ anime in infer-
no hactenus habuerunt ⁊ pertulerūt. Idcirco quilibꝫ
homo qui vult ſecure ꝑ mare mundi nauigare ⁊ ad ter
ram ſanctam ꝑuenire debꝫ auem patientie in nido cor-
dis tenere. quia patientia eſt valde efficax ad terrā hāc
ſanctā celi ꝑducere. quia dicit Jero. non niſi ꝑ patienti
am implet̄ quod dicit̄. Regnum celoꝝ vim patit̄ ⁊ vi-
olenti rapiunt illud Math. xj. Vnde cum in alijs bea
titudinibꝫ fiat ꝓmiſſio de futuro. patientibꝫ de regno
celoꝝ fit ꝓmiſſio de preſenti. Math. v. Beati qui pſe-
cutionem patiunt̄ ꝓpter iuſticiam quoniam ipſoꝝ ē re-
gnuꝫ celoꝝ. Sed diceret aliq̄s. Quomodo ſcire poſſuꝫ
cum auis patientie eſt in nido cordis. vide quando ma
re tui cordis eſt tranquillū ſi tibi aliqua aduerſa irrogā
tur nec mens ad rixas prouocatur. quia dicit Sapiēs.
Iracundus ꝓuocat rixas. qui patiens eſt mitigat ſuſci
tatas. Prouer. xv. ſicut patet in vitaſpatruꝫ li. ij. c. xvij.
de duobꝫ fratribꝫ carnalibꝫ qui ſimul habitabāt quos
dyabolus ab inuicem ſepare nitebat̄. quadaꝫ die de ve
ſpere minor accendit lucernam ⁊ poſuit ſuper candela-
brum. Malicia aūt dyaboli candela ruit et extincta eſt
ꝑ hoc dyabolus volebat eos ad litē concitare. Surgēs
autem ſenior fratrem percuſſit cum vō ille patient̄ pro-
ſternens ſe ad terram rogabat eum dicens. Magnani
mis eſto ⁊ ego rurſus accendam lucernam. ecce cor ſuū
manſit tranquillum tamen mitigauit rixas iam ſuſcita
tas. q: non reſpondit ei verbum turbulentum. confu-
ſus dyabolus receſſit ab eis. ideo beatus paulus loq̄ns
de patiente in verbis thematis dicit. nihil differt a ſer-
uo. q: patiens pronus eſt ad ſeruiendū. ſicut patet de p̄
dicto fratre qui pronus fuit fratri ſeruire ad candelam
extinctā reaccendere. Sed nota ꝙ ꝑ aliā auē que eſt di
cte aui ꝯtraria ītelligit̄ ira que eſt ſemꝑ ꝯtra patientiaꝫ:
nitens eam de nido cordis expellere vt ſic homo in ma
ri huius mundi ꝑiclitari et demergi in infernuꝫ poſſit.
ideo dicit ꝯtra patientiam vt teſtat̄ Auguſt. li. de ꝯfli.
vi. ⁊ vir. c. viij. Que erga te agunt̄ equanimiter ferri nō
poſſunt. immo patienter hec tolerare peccatum eſt. q̄a
ſi non eis cum magna aſperitate reſiſtit̄ contra te dein-
ceps ſine menſura cumulant̄. Ecce ſic dicit ira ad homi
nem ꝑ hoc ꝙ a corde expellere patientiam laborat. ideo
conſulendum eſt huiuſmodi vt nidum cordis ſui in q̄
manet auis patientia dicta aſpergat ſanguine agni im
maculati Jeſu patientis. paſſionē eius mente recordet̄
⁊ tunc patientia in nido cordis manebit. propter quod
addit Auguſtin⁹ in libro vbi ſupra reſpōdendo ire. Si
paſſio redemptoris ad mentem reducit̄ nihil tamdurū
quod nō equo animo toleretur. Chriſtus vt ait Petr⁹
paſſus eſt pro nobis: nobis relinquens exemplū vt ſeq̄
mur veſtigia ei⁹. Ipſe eñ dic̄ ſi me ꝑſecuti ſt̄ ⁊ vos pſe
quunt̄. Sed quanta ſunt in compatione paſſionū illi⁹
ad ea que nos patimur. ille. n. obprobria. irriſiones. con
tumelias. alapas. ſputa. flagella. ſpineam coronam. cru
cemq̄ſuſtulit. Et nos miſeri ad noſtram ꝯſuetudineꝫ
vno ſermone fatigamur. immo verecūdamur. ⁊ quod
agemus de eo quod dicitur ſi non compatimur. nec cō
regnabim⁹. quapropter retūdende ſunt ire ſtimuli ⁊ e⁹
metuenda damnatio quia legimus ſcriptum. qui ira-
ſcitur fratri ſuo reus erit iudicio. Hec auguſtin⁹. ⁊ cer-
te ſi homo paſſionem chriſti quam patienter innocens
tolerauit ad animum reuocaret poſſet vtiq̄ omnia ad
uerſa patienter tolerare. ſicq̄ ad terram ſanctam celeſt̄
hieruſalem ſecure nauigare ad quam nos perducat. b
conclude ſermonem.

De eadem dominica infra octauas do-
mini. Sermo.

QVantum ad terciaꝫ po
nit btūs Paulus in verbis p̄miſſis obediē-
tie pronitatē ſeu velocitatē cū dicit. ſed ſb̄ tu
toribꝫ eſt vſq̄ ad p̄finitū tp̄s a patre. Quidam rex erat
q̄ filiam habuit pulcerrimam ⁊ gratioſam noīe roſamū
di. puella iſta adeo agilis erat in currēdo ꝙ ante oīes
ad terminuꝫ ꝑuenit. rex aūt ꝑ totum regnū ſuum fece-
rat ꝓclamare quicunq̄ cum filia ſua currere vellet ſi an
te eā ad terminū veniret ipſam in vxorem haberet et re
gnum iſtius poſſideret. ſi vō ante terminū deficeret ca
put ſuū amputaret̄. ⁊ hac ꝓclamatione facta multi cuꝫ
ea cucurrerunt ſed ante terminū deficientes capita ⁊ vi
tam ꝑdiderunt. Erat tunc pauꝑ quidaꝫ nomine Aby
as de vili ſtirpe ꝓductus qui ſumens ſecū ſertum roſa
rum zonaꝫ ſericeā ⁊ loculū ſericeū in quo erat pila deau
rata ⁊ ſuꝑ pilā ſupſcriptio talis. Qui mecū luſerit nun-
q̄ de ludo ſatiabit̄. et venit vt puellaꝫ in currēdo impe
diret. quem videns puella indigne tulit ꝙ cum tali vili
currere debuit nec ꝯtradicere auſa fuit. ambob⁹ igit̄ cur
rentibꝫ puella ꝑ longam diſtantiam p̄currit eidem. qḋ
videns abyas ſertum roſarū ꝓtulit et ante eam mox ꝓ
iecit. viſo ſerto puella ſe inclinauit ⁊ ſubleuans in capi-
te collocauit. et intātū in eo delectabat̄ ꝙ ille eam p̄ue-
nit. quod ipſa vidit intra ſe ait. nunq̄d filia regis dꝫ cū
tali ribaldo copulari. q. d. certe nō fiet. et ſtatim ꝓiecto
ſerto in foueam cucurrit et eo app̄henſo ei alapam de-
dit dicens. diſce miſer nō decet vt tu me ducas in vxo-
rē. ⁊ ſtatim ante eū cucurrit. ille cū hoc vidiſſet zonā ſeri
ceaꝫ añ eā ꝓiecit quā illa leuās ſe p̄cinxit ⁊ tantā morā
fecit ꝙ interim ille ante eam longe venit. illa cuꝫ hoc vi
diſſet fleuit ⁊ zonam in tres ꝑtes frangens p⁹ ipm̄ cu-
currit. quē cū app̄hendiſſet alapā ei dedit dicens. Mi-
ſer me in vxorem nō habebis ⁊ ſtatim ante eum remo-
te cucurrit. Abyas hoc videns loculū ſericeuꝫ ꝓiecit. q̄
viſo ipſa leuauit ⁊ apiens pilam deauratā inuenit ſuꝑ-
ſcriptionē legit. ſicq̄ tamdiu cū pila luſit ꝙ ille ante eaꝫ
ad terminū p̄uenit. Sp̄ūaliter ille rex eſt xp̄s in cui⁹ ve
ſtimēto ⁊ femore vidit btūs Joh. ſcriptū. Rex regū et
dn̄s dn̄antiū Apoca. xix. Ipſe eſt rex cui⁹ regnū nunq̄
finiet̄. iuxta illud Luc. j. Et regni ei⁹ nō erit finis. ip̄e eſt
rex a quo oēs alij reges ⁊ p̄ncipes dn̄ia ipoꝝ accepert̄
ſicut ipſemet teſtat̄ Prouer. viij. Per me reges regnāt.
ꝑ me legū cōditores iuſta decernūt. ꝑ me principes p̄n
cipant ⁊ imperant. ⁊ potentes decernūt iuſticiaꝫ vide-
ant ḡ mundi reges principes ⁊ potentes a q̄ habeāt ſu
as ptātes. ſ. ꝙ nō ſuꝑbiant. ſꝫ potius ſub rege celi ſe hu
milient: iuxta illud. j. Pe. v. Humiliamini ſub poten-
ti manu dei vt vos exaltet in tp̄e viſitationis. Iſte inq̄
rex xp̄s precipuus dn̄s hꝫ filiā ꝑ quam mora. intellige
obedientiam quā tunc de ſe genuit qñ patri ſuo celeſti
obediens fuit. Et primo de celo deſcendendo. Joh. vj.
dic ip̄e. Deſcendi de celo nō vt faciā volūtateꝫ meam ſꝫ
ei⁹ qui miſit me patris. Secundo nihil in mundo poſſi
dendo. Math. viij. dixit. Vulpes foueas habent ⁊ vo
lucres celi nidos. filius aūt hominis non habet vbi ca-
put ſuum reclinet. Tercio crucem aſcendēdo. iuxta illḋ
ad Philip. ij. Factus eſt obediēs vſq̄ ad mortē. mortē
autem crucis. De iſta filia ſummi regis dicūt̄ hic qua-
tuor. Primū eſt ꝙ ē pulcerrima quia figurata. xv. He
ſter. xv. ꝑ heſter pulcrā que eſt circundata gloria ſua re-
gio fulgens habitu ſumit ſecum duas puellas ſuꝑ vnā
innititur quaſi ꝓ delicijs. alia autem ſequit̄ eam. Ipſa
autem roſeo colore vultu perfuſa nitentibus oculis tri
ſtem celat animum. qḋ eñ moral̄ ſignificat ꝙ heſter fu
it circundata gloria niſi ꝙ vera obedientia parit gloriā
qui enim obedit deo circundat̄ gloria etiam in mundo
et in celo. iuxta illud Ecci. x. Semen hoīm honorabit̄ ⁊
hoc qḋ timet dn̄m. ſemē aūt hoc exhonorabit̄ qḋ p̄terit
preceptum dn̄i. Et merito obedientia adinſtar pulcer-

rime regine Heſter eſt circundata gloria. quia ſicut ipſa
honorificat dñm ſic glorificatur ab ipſo. ſicut promiſit p
mo Reg. ij. Quicunqȝ honorificabit me honorificabo
eum. qui aũt ↄtemnunt me ſemꝑ mihi nõ obediendo
erunt ignobiles. glo. qꝛ eijciũꝛ a ſtatu glorie ſue ⁊ digni
tatis. ſed quod erat fulgens regio habitu innuiꝛ ꝙ ipſa
obediencia ornata eſt alijs virtutibꝫ que dicunꝛ cultus
regius. Ipſa eni vt dicit Grego. xxxv. moral'. ſola ē vir
tus que virtutes ceteras menti inſerit inſertaſqȝ cuſto-
dit. ipſa autem ſm Iere. eſt genitrix omniũ aliarũ vir-
tutum. ⁊ virtus omniũ viuentiũ. Ideo exponiꝛ de ipſa
illud Pſ. xliiij. Aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu
deaurato circundata varietate. id eſt varijs virtutibꝫ.
Per duas vero puellas quas ſumit ſecum hec regalis fi-
lia ſancta obedientia ſunt humilitas ⁊ charitas. ſuper
humilitatē obedientia innitiꝛ. quia ipſa ſeruat eã ne ca
dat. qꝛ ſm Auguſti. Humilitas eſt virtutum omniũ
caput qđ velut fouet ⁊ ſuſtinet bonoꝝ opeꝝ totum cor
pus. Charitas aũt ſequitur eã qꝛ ex charitate vltima-
te eſt deo obediendum: qꝛ ſine charitate nec ꝓdeſt obe
dientia. qꝛ dicit Aug. vbi charitas nõ eſt quid eſt quod
põt ꝓdeſſe. q. d. nihil. ideo dico beatus ille qui ex chari
tate obedit. quia qui coacte obediunt mercedē obediē-
tie non accipiunt. ꝙ aũt eſt roſeo colore in vultu ꝯfuſa
decoraꝛ leticia obedientie. q̇ eñ libenter obedit leticiã
in facie oſtendit ⁊ paratum ſe offert: ſicut Paulus Act.
ix. Domine quid me vis facere. de tali diciꝛ beat⁹ Bern.
in ſermone. Nec dubiũ quando ampliorem gratiã me
reatur qui paratum ſe exhibet ante mandatum ꝗ̃ q̇ obe-
dire ſatagit. Secundũ qđ diciꝛ de iſta regis filia. ſ. obe-
dientia eſt quia eſt gratioſa: ſicut. n. diciꝛ de regina He
ſter ꝙ omniũ oculis gratioſa ⁊ amabilis videbaꝛ He-
ſter. ij. ſic idem poteſt dici de obedientia. qꝛ ipſa gratiã
ꝑditam nobis inuenit. Ex eo ꝙ xp̄s ex obedientia mo
ri voluit. ex cuius morte gratia nobis data fuit. Qꝛ au
tem chriſtus ex obedientia mori voluit oſtendit beatus
Auguſt. li. iij. ſententiarũ diſt. xxix. inuenit dyabol⁹ in
chriſto vt moreretꝛ. ſed pro voluntate patris chriſt⁹ mo
ri voluit nõ habens mortis cauſã de peccato ꝫ de obe
dientia ⁊ iuſticia mortē guſtauit ꝑ quam nos redemit
de ſeruitute dyaboli. Ecce ꝙ obedientia chriſti gratiã
redemptionis nobis inuenit. Item obedientia dicitur
ideo gratioſa: quia inuenit gratiã in ↄſpectu principũ
terrenoꝝ. iuxta illud ꝓuerbioꝝ. xxij. Vidiſti virũ velo
cem in ope ſuo coram regibus ſtabit nec erit corã igno-
bilibꝫ: qꝛ vt frequenter qui velociter obediunt pre alijs
exaltanꝛ. In figurã illius Symonē qui interpretatur
obediens ꝑfecit dñs ceteris ap̄lis Math. xvj. Terciũ
quod diciꝛ de iſta filia regis eſt. quia dicta eſt roſa mun
di. qꝛ ſicut roſa mũdi decorat campum ſic ſancta obedi
entia exornat mundum. i. hoīes qui ſunt in mundo eo
ꝙ animã ornat. qꝛ etiã inauris circulũ aureũ quem ce-
leſtis ſponſus dat anime eam exornãdo. de qua exponi
tur illud ꝓuerb. xxv. Inauris aurea in margarita ful-
gens qui arguit ſapientem ⁊ aurem obedienteꝫ. Et di-
cit glo. margarita fulgens inauri auree iungiꝛ et doctri
na mentem illuminans auri ⁊ obedienti vtiliter ꝑponi
tur. Ideo legiꝛ ꝙ Eleazar dedit Rebecce inaures au-
reas et fuit figura ꝙ xp̄s animã obedientia exornaret.
Quartum quod de hac pulcra filia regia. qꝛ eſt velox in
currēdo. qꝛ mandatũ nõ ꝓtrahit ꝫ velocit facit. iđ com
paꝛ cruribꝫ que a currendo ſunt dicta qꝛ ꝑ ea currimus
et greſſum facimus ꝑ quod ſignificaꝛ obedientie velo-
citas. De qua dicit Pſ. cxlvij. Velociter currit ſermo
eius. Tunc enim ſermo currit velociter quando ab obe
diente impletur celeriter. qꝛ dicit Bern. in li. de precep.
et diſpoſi. Verus obediens non procraſtinat. ſed ſtati
parat aures auditui. linguã voci. pedes itineri. man⁹
operi. et ſe totum intus colligit vt mandatũ ꝑagat im
perantis. Et hoc patet primo de Petro ⁊ Andrea qui

a domino vocati: continuo relictis rhetibꝫ ſecuti ſunt
eum Math. iiij. Et idem ſubditur de Iacobo ⁊ Iohã
ne qui etiam ſtatim relictibꝫ rhetibꝫ et patre ſecuti ſunt
eum. ecce tam obedientes fuerunt ꝙ ſua nec diſpoſue-
rũt. quia ſm Iero. Perfecta obedientia ē ſua imꝑfecta
relinquere. Secũdo patet de Zacheo Luce. xix. cui im
perauit dñs. Zachee feſtinans deſcende ⁊c̄. et ſequitur
ꝙ feſtinans deſcendit et accepit illũ gaudens in domũ
ſuã ⁊c̄. Tercio patet in vitaſpatrũ li. ij. Abbas Silua-
nus habebat. xij. diſcipulos vni coꝝ erat nomen mar-
cus quē pre ceteris diligebat ꝓpter bonũ obediētie qđ
in eo erat. Cumqȝ quidam dicerent ei ꝙ ceteri diſcipuli
ↄtriſtarenꝛ. in hoc ipſe pulſauit ad oſtium vniuſcuiuſqȝ
et nullus exire voluit: tandē vocauit Marcũ ⁊ ſtatim
exiuit. et Siluanus in quaterno quem ipſe ſcribebat tē
pore vocationis literam vltimam imꝑfectam inuenit.
quam poſt vocationē ꝓpter bonum obedientie cõple-
re voluit. tunc illi iudicauerũt eũ magis eſſe diligendũ
Ecce ꝙ agilis eſt hec ſummi regis filia: in currendo igiꝛ
exponiꝛ de ipſa illud Pſ. xviij. Exultauit vt gigas ad
currendã viã ⁊c̄. Modo ſicut audiuit dilectõ via ꝙ ille
rex ꝑ totũ regnũ ſuũ fecerat ꝓclamare ꝙ quicũqȝ cũ fi-
lia ſua currere vellet ⁊c̄. ita rex celeſtis cuius regnum eſt
totũ vniuerſum. Pſ. xxiij. Domini eſt terra ⁊ pleni. ⁊c̄
Etiã miſit nuncios ſuos tã in veteri lege ꝗ̃ in noua q̇
ꝓclamarent. q̇cũqȝ cũ filia ſua obedientia currere vellꝫ
ſi in curſu ꝑſeueraret eã in ſponſam haberet: ⁊ regnum
ſuũ poſſideret. ſi autem ante terminũ deficeret mortem
ſuſtineret. ſed hic ꝑ currere intellige implere. q. d. Qui-
cunqȝ curret cum obedientia. i. eã implet. Primo qui-
dem in veteri lege miſit nuncium ſanctũ Moyſen qui
clamauit. Dñm deũ verũ ſequimini ⁊ ipſũ timete mã
datũ ipſius cuſtodite ⁊ audite vocē eius ipſi ſeruietis ⁊
ipſi adheretis Deutro. xiij. Et qđ aliud vult ꝗ̃ vt ſint
ei obedientes. multi eñ in hac lege cucurrerũt. aliq̇ ad
metam venerunt premiũ acceperunt. alij ecõtra añ ter
minũ defecerũt ⁊ puniti fuerũt. Abraam cum ea cucur
rit qñ filium ſuum iuſſu domini immolari voluit Ge-
neſ. xxij. Sed qñ ante terminũ nõ defecit. premiũ obe
dientie accepit ⁊ regnũ dei poſſedit. In ſignũ iſtius di-
ues cũ eſſet in tormētis eleuãs oculos ſuos vidēs abra
am. ſ. in requie. Itē. vij. fratres cucurrerũt cũ obediētia
qñ ↄ mãdatũ dñi carnes porcinas comedere noluerũt
ij. Macha. vj. volebãt eñ poti⁹ mori ⁊ in obia dei ma-
nere vt regnũ dei mererenꝛ poſſidere. ꝫ eſt valde nota-
bile illud qđ dicit hyſto. ꝙ facta ꝓclamatione multi cũ
filia regis cucurrerũt ꝫ ante terminũ deficiētes vitam
amiſerꝛ. qꝛ in antiq̄ lege multi fuerũt obediētes ꝫ tñ in
obia nõ ꝑmãſerũt q̄re vitã ꝑdiderũt. Ecce ꝓbationem
de filijs iſrael Nume. ix. q̇ cũ hac filia ſummi regis cu-
currerũt qꝛ ad imperium dñi ꝓficiſcebanꝛ ⁊ ad imperium
ipſius figebanꝛ tabnacula. ſilr ad p̄ceptũ ipſi⁹ depone-
bãt tentoria ꝫ ipſi añ terminũ defecerũt. qꝛ legiꝛ Nũe.
xiiij. ꝙ inobediētes erant Moyſi qñ ↄ p̄ceptũ illi⁹ aſcē-
derũt in montē moab ab amalechitis ⁊ a chananeis q̇
erant in monte ſunt ꝑcuſſi et vitã ꝑdiderunt. Ita legiꝛ
iij. Reg. xiij. Vir q̇dã venit de iuda ī bethel et fuit ſm
glo. ꝓpha abdon q̇ accepit mandatũ a dño ne comede-
ret nec biberet ibi. Ad quem rex Ieroboã. veni mecũ
vt prandeas ⁊ dabo tibi munera. cui ille. Si dederꝭ mi
hi dimidiã ꝑtē dom⁹ tue nõ veniã tecũ nec comedã pa
nē nec bibã aquã in loco iſto. ſic. n. mandatũ ē mihi ſer-
mone dñi p̄cipiētis nõ comedas panē nec bibas aquã
nec reuertaris viã ꝑ quã veniſti. Abijt ꝰ ꝑ aliã viã. ecce
ꝙ cucurrit cũ filia ſummi regis. ſ. obia ꝫ añ terminũ de
fecit. qꝛ ſeq̄ꝛ ibidē. ꝓpha erat in bethel ſenex ad quẽ ve-
nerũt filij ſui ⁊ narrauerꝛ ei oīa opa ⁊ v̄ba q̇ locut⁹ erat.
q̇ ait. ꝑ quã viã abijt. ⁊ oñderũt ei viã. ⁊ ille. ſternite mi
hi aſinã. ⁊ poſtꝗ̃ ſtrauiſſent. abijt p⁹ virũ dei ⁊ inuenit
eũ ſedētē ſuꝑ cherubintim. qꝛ ſm glo. fatigat⁹ erat ex iti

neris labore et ait. Tu es ne vir dei qui venit de iuda. ⁊
ille. Ego ſum. dixitqꝫ ad eum. Veni mecum in domuꝫ
vt comedas panem. cui ait. Non poſſuꝫ reuerti nec ve
nire tecum vt comedam panem nec bibam aquã in lo
co iſto quia mihi dominus locutus eſt. ad quem. Ego
ſum ꝓpheta ſimilis tui et angelus dñi locutus eſt mihi
in ſermone dicens. Reduc eũ tecuꝫ in domum tuaꝫ vt
comedat panẽ et bibat aquam. Glo. i. quecunqꝫ cibuꝫ
et potũ. ſed in hoc mentiebaꝫ vt eum deciperet. Jdõ ſeq
tur. fefellit eum reduxit: comedit ergo et bibit in domo
eius. ſicqꝫ inobediens dño fuit. Et factus eſt ſermo do
mini ad eum dicens. quia nõ obediens fuiſti ori domi
ni ⁊ nõ cuſtodiſti mandatum eius non inferet cadauer
tuum in ſepulcrum patrum tuorum. Cunqꝫ comediſ
ſet domini ꝓpheta ſtrauit aſinũ ſuum. quia ſm Gloſaꝫ
ſententiã domini acceptauit et laceratus eſt in via a leo
ne. vide rectum iudicium dei. iſte cuꝫ obedientia cucur
rit: ſed quia curſum ſuũ nõ ꝯtinuauit vitã corꝑalẽ ami
ſit. ⁊ vitam corꝑalem dico ſignanter quia vitam eterna
lem non amiſit. dicunt eñ doctores eo ꝙ voluntati ſe
diuine commiſit peccatum inobedientie mortale expia
uit corꝑali morte. ideo aſinus ſtabat iuxta eum et leo iu
xta cadauer. Glo. dicit. ꝙ hoc factum eſt inſtinctu diui
no cuſtodiens vtrunqꝫ cadauer ⁊ aſinũ vt portaret ca
dauer ad ſepulture locum. Et ex hoc apparet ipm eẽ ſal
uatum. In nouo iterum teſtamento miſit deus alium
nuncium ſanctum Paulũ qui ita inſonuit ad Hebre.
xiij. Obedite p̄poſitis veſtris et ſubiacete eis. ipſi enim
peruigilant quaſi cauſam ꝓ animabus veſtris redditu
ri. Et quid ꝑ hoc mandatum voluit nõ aliud niſi cum
obedientia ſummi regis filia currere monuit. quod au
dientes multi cum ea cucurrerũt ⁊ vſqꝫ in finẽ ꝑſeuerã
tes regnũ poſſiderũt. ſicut patet de centurione Act. x.
dicto Cornelius q̃ faciens elemoſynas multas meruit
videre angelũ licet eſſet gentilis qui ait. Corneli elemo
ſyne tue aſcenderunt in memoriã in ꝯſpectu domini. et
nunc mitte viros in ioppen. et accerſito ſymonem quẽ
dam: qui cognominatur Petrus. hic dicet tibi quid te
oporteat facere. ille igiꝫ obediẽs angelo miſit viros tres
ad vocandum petrum. ꝙ cũ veniſſet Petrus ait Cor
nelius. nunc ergo oẽs in ꝯſpectu tuo ſumꝰ audire ꝺom
nia que precepta ſunt tbi a dño. Alij aũt adhuc cũ obe
dientia currunt. ſed ante terminum deficiunt. Et ſunt
multiplices. Primi ſunt qui licet diebꝫ dominicis obe
diunt prelatis ſuis miſſas audiendo: ſermones tñ ꝯtẽ
nunt negligendo qui tamẽ maxime ſunt neceſſarij po
pulo xpiano. ſicut ꝓbat Inno. iij. in ꝯcil. generali. ex̄ de
offi. ordi. c. inter dominos. Inter cetera que ad ſalutem
ſpectant ppl'i chriſtiani pabulũ verbi dei ꝑmaxime ſibi
noſcit neceſſariũ eſſe. qꝛ ſicut corpꝰ materiali ſic anima
ſpũali nutriꝫ cibo ex eo ꝙ nõ in ſolo pane viuit homo ſꝫ
in omni verbo qḋ ꝓcedit de ore dei. hec ille. Ideo tales
vitã eternã amittunt. qḋ probat Jacobus de vitriaco.
de quodã ruſtico qui nunq̃ꝫ volebat audire verbum
dei vel ſermones: ſed ſtans in cimiterio interim loque
baꝫ. cũ aũt mortuus eſſet ad eccliaꝫ delatus. et cũ ſacer
dos cũ alijs clericis officiũ vigiliarũ circa ipm decanta
ret imago crucifixi reſolutis digitis aures ſuas obſtru
xit. quod cum homines circũſtantes vidiſſent mirabã
tur. tunc ſacerdos ait ad populuꝫ. ſcire debetis ꝙ iſte q̃
iacet hic mortuus mõ eſt in ꝑtãte dyaboli. ſicut eñ ob
ſtruxit aures ſuas ne audiret verbum dei. ita deus ob
ſtruit aures ſuas ne audiat ꝑces quas iã ꝓ eo fundimꝰ
⁊ ceſſauerũt omnes ꝓ eo orare ⁊ extra cimiterium eſt ſe
pultus. Secundi ſunt qui licet diebꝫ dñicis et feſtiuis
obediũt prelatis ab ope manuali vl' corꝑali ceſſando ta
men eccleſias nolunt intrare: ſꝫ manẽt in tabernis ebri
etatibus inſudando. Circa quos dicit Appollinus. de
ꝯſe. diſt. iij. c. ieiunia. ꝙ ſancta dies dñica tranſigi debꝫ
tñ in hymnis. canticis et pſalmis. q. d. Non in ebrieta

tibꝫ. et quia tales non ꝑſeuerant in obia. ideo obediẽtie
nõ capiũt p̄mia. ſꝫ habebũt inferni ſupplicia. De hoc re
fert Beda in hyſto. anglorꝝ dicẽs. Noui hominẽ queꝫ
vtinã nõ nouiſſeꝫ in notabili monaſterio ignobiliꝫ vi
uentẽ. hic cum corrigebaꝫ nõ emẽdabaꝫ ſꝫ ꝑuertebaꝫ. ſꝫ
qꝛ faber erat optimꝰ ꝓpter officij nccitateꝫ tolerabaꝫ. h
in feſtiuis diebꝫ cũ alij tranſirent ad eccleſiam remane
bat in cella ſua vacabat ebrietati. Factuꝫ eſt aũt cũ nol
let eccleſiam intrare intrauit ianuã inferni inuitus. ſbi
ta. n. infirmitate correptus vocauit fratres cuꝫ merore
dicens. ſicut Stephanus vidit celos aptos ita ipſe ſibi
infernũ ⁊ iudã cayphã in medio eius. ⁊ pylatum ⁊ cru
cifixores dei et ſibi miſero non longe ab eis locũ eẽ p̄pa
tum. Cũ aũt frẽs eũ ꝓuocarent ad penitentiã dicebat.
ſe non poſſe penitere cũ ꝯ eũ datum eſſet iudiciuꝫ. ⁊ ſic
miſer mortuus eſt et longe ab alijs ſepultus. Tercij ſũt
qui lꝫ cũ obedientia currũt miſſas diebꝫ dñicis audien
do nõ tamen ꝑſeuerant ſed añ finẽ recedunt p̄ceptũ eẽ
contẽnendo. qꝛ dicit canon de conſe. diſt. j. Cũ ad cele
brandas miſſas in dei noĩe cõuenerit ppl's nõ inde di
ſcedat q̃ꝫ miſſe ſolennitas compleaꝫ ⁊ benedictionẽ ac
cipiat a ſacerdote. Et ibidẽ. ca. miſſas. dicit. Miſſas to
tas audire die dñico ſecularibꝫ p̄cipimus ita vt añ bene
dictionem ſacerdotis egredi ppl's nõ preſumat qḋ ſi nõ
fecerit ab epõ publice confundaꝫ. Glo. i. grauiꝫ corripi
aꝫ vel excoĩceꝫ. ⁊ qꝛ nõ dꝫ q̃s excoĩcari niſi ꝓ mortali. xj.
q. j. nullus. Et ſic vꝫ ꝙ talis mortaliter peccat q̃ añ miſ
ſam recedit. et ẽ verũ ſi facit ex ꝯtemptu ꝑtinaciter ſupi
orꝝ. glo. tñ quedã dicit. q̃ obmittit audire miſſaꝫ totam
vel facit ex mala ꝯſuetudine vel determinato tp̄e vl' ex
neceſſitate. Si primo grauiter peccat. et dꝫ al's rõne ſu
ſpendi. Si ſcḋo vt in die dñico vel ſolenni peccat mor
taliter. qꝛ facit ꝯtra p̄cepta decretorꝝ. Si tercio mõ non
peccat. nã neceſſitas rõnabilis excuſet hec. glo. iſte igiꝫ
ſunt obedientes non tñ ꝑſeuerant vſqꝫ in finẽ. iõ ꝑtem
obedientie ꝑdũt iuxͣ illud metriſte. Pars tibi nulla da
tur qꝛ laus in fine ꝓbaꝫ. Quicũqꝫ. n. accipe vult p̄miuꝫ
dꝫ ſm Berñ. indeſinenꝫ obedire. quid eñ ꝓdeſt cur
rere ſi curſus ante metã deficiat. q. d. nihil. ſic igiꝫ curri
te vt cõp̄hendatis. iõ in verbis thematis diꝫ b. pau
lus. Sub tutoribꝫ ⁊ actoribꝫ eſt vſqꝫ ad prefinitũ tp̄us
a patre. q. d. quicũqꝫ vult eẽ heres celeſtꝭ regni dꝫ eſſe ſb
obia ſuperiorꝝ ſuorꝝ vſqꝫ ad mortẽ. qꝛ hoc eſt tp̄s a patre
p̄finitũ. ſ. finalis ꝑſeuerantia que ſm Bern. eſt ſingula
ris filia ſummi regis. Et dicit notanter ſub tutoribꝫ in
plurali. vñ plẽs ſunt tutores q̃bꝫ obediendũ ẽ. Primꝰ
eſt deus q̃ ſm Aug. tueꝫ nos a rugientibꝫ preparatis ad
eſcã. i. a demonibꝫ. ſiꝫ dicit btũs Aug. li. ij. ꝯfeſ. et hꝫ di.
viij. c. q̃ ꝯ mores. ſic inq̃t. i ꝑtãtibꝫ ſocietatis hũane ma
ior ꝑtãs minori ad obediẽdũ p̄poniꝫ. ita deus oĩbꝫ. Se
cundi tutores ſunt p̄lati ſpũales quorꝝ ſuperior ⁊ pncipa
lis eſt papa. ⁊ huic eſt obediendũ in his q̃ ꝑtinẽt ad mi
niſtrationẽ eccleſiaſticarꝝ rerꝝ potiꝰ q̃ꝫ apl'o paulo. Apl's
diꝫ ad Tytũ. j. ⁊ hꝫ di. xxv. §. nũc aũt. oportet epm aut
ordinatũ eẽ ſine crimĩe attñ auc̃te pontificũ epi p̃nt di
ſpenſare in crimĩe adulterij. ex̄ de iudi. c. at ſi clerici. alle
xius tercius. q̃ diꝫ de adulterijs ⁊ alijs crimibꝫ. ſ. mani
feſtis q̃ ſunt minora põt epũs cũ clericis poſt pactã peni
tentiã diſpenſare. et hoc iõ. qꝛ papa eſt maior Paulo in
admĩſtratiõe. xxij. di. c. j. qꝛ eſt loco Petri. xxiiij. q. j. quõ
vetꝰ. ⁊ eſt vicariꝰ ieſu xp̄i. vt ex̄ de tranſla. inꝫ corꝑalia.
Et nota ꝙ pape obediendũ eſt in oĩbꝫ licitis ſi tñ aliqḋ
mandatũ vel reſcriptũ ab eo ꝓdiret qḋ eẽt ꝯ dictũ dei.
oĩno reſpuendũ eſt. xxij. q. v. c. ſiliꝫ quidẽ. Poſt papam
aũt ſunt epi q̃bꝫ etiã obediendũ eſt ſiꝫ p̄cepit Clemẽs
papa. ij. q. vij. c. ſacerdotes. et reliq̃ ecc̃ie miniſtri oĩſqꝫ
plebs epõs ſuos diligere dꝫ ⁊ eorꝝ p̄ceptis obedire. Eti
am ſi aliꝫ ipſi qḋ abſit agant niſi in fide errauerint. Sed
nota ſi epũs p̄cipiat alicui clerico ꝙ libros ſuos accomo
det nepoti ſuo vel ecc̃ie renũciet ⁊ alicui ꝯferat nõ tene

tur obedire: q̄ꝛ nec ad diuini cultus obſequium ꝑtinet
vel eccīe vtilitatē. ſi aūt ep̄s p̄ciperet clerico dure ceruí-
cis vt libꝛos ſuos accōmodaret clerico bone indolis vt
inſtrueret̃ in ſtudio theologie ad quem ipſe mitteret vt
ꝓficeret videt̃ ꝙ ei ſit obediendū q̄ꝛ nō mouet ip̄m car
nalitas ſed eccīaſtica vtilitas. extra de magiſtris. ſuper
ſpe. ſed hoc intellige ſi ex occaſione eccleſie vel de bonis
eccleſie libꝛos acq̄ſierit tenet̃ obedire. al's econtra. ex̄ de
iurepatro. cū dilectus. Tercij tutoꝛes ſunt dn̄i tēpales
quoꝝ pꝛimus eſt imꝑatoꝛ: deinde reges. pꝛincipes. q̄bꝫ
in licitis eſt obediendū ſicut declarat beatus Ambꝛo.
xj. q. iij. c. Julianus imꝑatoꝛ q̄uis eſſet apoſtata habēs
ſub ſe xp̄ianos milites quibus cū dicebat ꝓducite aciē
ꝓ defenſione reipublice obediebant ei. Cū aūt dicebat
ꝓducite aciē in xp̄ianos tunc agnoſcebant imꝑatoꝛem
celi. hec ille. Hoc etiā habet̃ s̄. R. A. Sed. d. ſi dn̄s mi-
nis p̄cipet mihi expeditionē et haberet cām iuſtā debe
rē ſibi obedire an non: vel haberē pctm̄ illud faciendo:
vel nō: dicūt aliq̄ ꝙ nō haberes pctm̄ q̄ꝛ dn̄s peccauit
pꝛecipiendo ⁊ nō tu faciēdo vt di. viij. c. q̄ mores. ⁊. xx-
xiij. q. ij. c. manifeſtiſſimū. ⁊ extra de re. iur. c. debitoꝛes.
X Sed eſt notandū ꝙ dyabolus tria vicia ꝓijcit in viam
obedientie vt eam impediat ab impletione mandatoꝝ
et hoc ſignat̃ in hyſto. Erat q̄dam paup̄ noīe abyas de
vili ſtirpe ꝓductus. iſte paup̄ eſt dyabol⁹ q̄ de magnis
vicijs cecidit in infinitas miſerias et paupꝛtates vt de
hoc miraret̃ Eſa. xiiij. quō cecidiſti lucifer. eſt eī̄ de vi-
li ſtirpe ꝓductus: q̄ꝛ ꝓpter pctm̄ vile factus eſt dyabol⁹
iſte igit̃ de celo ſic paup̄ veniēs ſumpſit ſecū ſertū roſa-
rum p̄ qd̄ intellige ſupbiā. q̄ꝛ dicūt coīter doctoꝛes. Et
hoc determinat mgr̄ in. ij. li. diſ. vj. ꝙ peccatū angeloꝝ
q̄ coꝛruerūt fuit ſupbia. iō Ecci. x. dicit̃. Initiū omnis
pcti ſupbia. Ex quo patz ꝙ pctm̄ ſupbie ſecū tulit. Vi-
dens igit̃ pꝛimo Adam ⁊ euā in ſtatu innocentie curre
re curſum obie. ꝓiecit an̄ eos ſertū ſupbie cū dixit gen̄.
iij. Eritis ſicut dij ſcientes bonū et malū. puella autem
Eua viſo hoc ſerto ſupbie ſuſtulit ip̄m ⁊ in capite poſu
it ⁊ in eo tantū delectata fuit ꝙ dyabolus eam p̄uenit.
iō mgr̄ dicit li. ij. di. xxij. c. ij. talis fuit oꝛdinis ꝓceſſus.
dyabolus tentando dixit. ſi comederitis eritis ſicut dij
ſcientes bo. et ma. quo audito mulieris mēti ſtatim ſb-
repſit elatio quedā ⁊ amoꝛ ꝓpꝛie ptātis ex q̄ placuit ei fa
cere qd̄ dyabol⁹ ſuadebat. et. c. iij. dicit. taliſq̄ꝫ elatio in
mente mulieris fuit ꝓ certo q̄ credidit ⁊ voluit habere
ſilitudinē dei cum eq̄litate q̄dā putās eſſe verū qd̄ dya
bolus dicebat. ita ⁊. c. iiij. dicit de adā. potuit aliq̄ elatō
menti eius ineſſe illico poſt tentatōnē ex q̄ voluit lignū
vetitū expiri. Ex quo claret ꝙ non ſolū puella eua ſꝫ et
adā dimiſſo curſu obie ſuſtulit ſertū ſupbie. et ſic ambo
in curſu ſuo ſunt impediti. videntes aūt ꝙ cū tādiſtor
to ribaldo. ſ. dyabolo deberēt copulari ⁊ eternaliter dā-
nari ſertū ſupbie in foueā humilitatis ꝓiecerunt ⁊ rur
ſum obediēdo vſq̄ꝫ ad terminū. ſ. mortis cucurrerūt et
ſaluati ſunt: vt dixi s̄. dn̄ica. j. ſmo. J. A. F. Sic adhuc
multi ſunt q̄ curr̄t curſuz obie an̄ quoꝝ ocl'os ꝓijcit dya
bolus ſertū ſupbie vt ſic ex ſupbia ꝯtemnāt eccīe et ſu-
pioꝝ mandata. Iſtis igit̃ ne eternalit̃ cū dyabolo copu
lent̃. neccē eſt vt ſertū elationis ꝓijciāt in foueā humilia
tionis ⁊ hūilitatē aſſumāt. q̄ꝛ hūilitas multuz valet ad
obiam ſicut de obia loquēs apl's p̄mittit ꝑus de humi
litate cū dic̄ ad Philip. ij. Humiliauit ſemetip̄m fact⁹
obediens. iō dixit cancellarius pariſien̄. ꝙ hūilitas ē mat̃
obie. Et btūs Aug. li. xiiij. de ciui. dei. Obedientia niſi
humiliū eſſe pōt cū hūilitas ſit euacuatio ꝓpꝛij ſenſus.
humilis. n. hꝫ vbi ſenſum alienū recipiat q̄ſi vacuus a
ſuo. ⁊ q̄ ſenſuz alienū recipit. ⁊ alienā voluntatē ⁊ ſic fit
obediens. idcirco dicit Bern̄. ad fratres de monte dei
Supbia q̄uis pꝛudēs ſibi videat̃ dimittēda eſt ſibi et
abigenda. Si eī̄ admittat̃ ſupbia pꝛima die q̄ īcipit ha
bitare: incipit leges dare. Nimiū eī̄ ſtultus diſcere nō

pōt literas quas inuenit. Et ſapiēs. Melioꝛ eſt homo
q̄ deficit ſapia ⁊ deficiens ſenſu in timoꝛe q̄ꝫ q̄ abundat
ſenſu et trāſgredit̃ legē altiſſimi Ecci. xix. timoꝛ eī̄ qui
eſtimat p̄icula q̄ nō ſunt ⁊ defect⁹ ſuos ſcrutat̃: inuenit
ſe ſenſu indigere. et ſic timoꝛ humilitatē introducit. hu
militas ꝟo vidēs ſenſuz ſuū ſibi nō ſufficere: alieno ſen
ſui acquieſcit nec vult habere ducē illū q̄ in tot foueas
p̄cipitauit eū. ſ. ꝓpꝛiū ſenſum. Videns igit̃ dyabol⁹ ꝙ
homo obediēs ſertū ſupbie ꝓijcit ſibi in foueam currit
ſtatim ꝓijcit zonam ſericeā. p̄ quam intellige luxuriam
q̄ꝛ ſcit ꝙ luxurioſi nō obediūt mandatis dei. iuxta illō
ſapientis Ecci. xj. Audiuit. ſ. luxurioſus et diſplicebit Y
ei. et ꝓiecit illud p⁹ doꝛſum ſuū. Zonaz hanc luxurie ꝓ
iecit an̄ dauid quā ille leuans ſe pꝛecinxit q̄n̄ Berſabee
vxoꝛez Vrie ꝯcupiuit. ⁊ ꝓ ea mittēs. adulteriū ꝑpetra
uit. vtꝫ. ij. Reg. xj. ſicq̄ꝫ dyabolus p̄ualuit in currēdo. ſꝫ
hoc ipſe ꝑpendēs flere cepit. q̄ꝛ dicit Pſ̄. vj. Lauabo p̄
ſin. noc. lec. me. la. me. ſtra. me. ri. nec ſolū fleuit ſꝫ zonaz
in tres ꝑtes fregit q̄n̄ ieiunio. oꝛōne et elemoſyna ſatiſ-
fecit. iuxta illud pſ̄. Humiliabā in ieiunio aīam meaz.
et oꝛ̄o mea in ſinu meo ꝯuertet̃. Et ſi tu ſic ꝓiecta zona
luxurie a dyabolo an̄ te ꝓiectā ſuſtuliſti. et ꝓpterea p̄la-
tis tuis inobediens fuiſti frāge zonā hanc in tres ꝑtes
p̄nic iā dictas q̄ꝛ luxuriā nō melius fugare potes q̄ꝫ ie-
iunio. oꝛōne ⁊ elemoſyna. q̄ꝛ hoc gen⁹ demonū nō eijcit̃
niſi p̄ oꝛōnes ⁊ ieiuniū Math. xvij. ⁊ ſic vtiq̄ꝫ p̄uenies
dyabolū ne cū eo copuleris ineternū. Deinde tercio cū vi-
derit dyabolus hoīem fracta zona luxurie p̄latis obedi
re ꝓijcit ante eū loculū ſeu burſam auaricie vt ſic occu-
patis terrenis nō obediat eccleſie mandatis. Hāc bur Z
ſam auaricie pꝛimo leuāt omnes q̄ ꝯtempto eccīe offi-
cio venant̃ ex auaricia feſtiuis dieb̄ꝫ aut dn̄icis qd̄ tamē
eſt inhibituz. Dicit. n. Hoſti. venatio ē oīb̄ꝫ interdicta
ſi fiat eo tp̄e quo debēt hoīes in eccīa oꝛare ſiue ſint cle-
rici ſiue laici vt ꝓbat̃. xxxviij. diſ. c. amputat̃. et de ꝯſec̄.
di. iij. c. irreligioſoꝝ. et etiā in dieb̄ꝫ ieiunioꝝ ⁊ feſtis q̄b̄ꝫ
debent hoīes venire ad eccīas. illicita eſt niſi tp̄e famis
vel ſi vrſi venirēt ⁊ ſegetes ac vineas deuaſtarent. Re-
fert thomas in apiario. c. lxxvj. Fuit in teutonia nobil'
miles q̄ venationib̄ꝫ intātū deditus erat vt nū̄q̄ ſaltez
vel feſtiuo die miſſam audiret ſꝫ ſp̄ venatōnib̄ꝫ intent⁹
eſſet. Coꝛripiebat eū frequent̃ vxoꝛ ſua. ſed ille nō cura
bat. accidit ꝙ vxoꝛ p̄ multos partus editos imp̄gnata
puerū p̄eret abortiuū habentē caput canis venatici pē
dentib̄ꝫ aurib̄ꝫ ⁊ poꝛcinis. ꝯfuſa ḡ mater ⁊ multi nobi-
les aſtabant ꝯſiliū oīm fuit vt terra cicius abortiuus te
geret̃. veniente autē a venatione eius marito queſiuit:
quis puer eēt quez ip̄a pepiſſet diſſimulantib̄ꝫ oīb̄ꝫ cū
pudoꝛe inſtat miles extracto gladio vt ei partus oſten-
dat̃ ⁊ mox timoꝛe cōpulſa eijci de terra iubet ꝓlē dicēs
Ecce q̄ꝫ manifeſto ꝓdigio inſipientiā tuā vindicauit oī
potens qui nullum honoꝛē ac nullam reuerentiam ſa-
cris dieb̄ꝫ chꝛiſto tribuiſti. at hoc cuz ille vidit ſe coꝛre-
xit. Secūdo leuant hanc burſam oēs ciues ⁊ ruſtici vi-
delicꝫ auaricie q̄ dieb̄ꝫ dn̄icis ⁊ feſtiuis ex auaricia du- A
cūt vel ducere ꝑmittūt ligna vel alia onera ſpꝛetis diui
nis officijs in ciuitates ſuas ſiue in villas qd̄ tn̄ eſt ino-
bediētie ſignū ⁊ illicitū. q̄ꝛ h̄r Neemie. xiij. ꝙ dixit Ne-
emias Iude. In iuda calcantes toꝛcularia in ſabbato
poꝛtātes aceruos et onerantes ſup̄ aſinos vinū ⁊ vuas
⁊ ficus ⁊ omne on⁹ inferentes in hierl'm. in die ſabbati.
⁊ ꝯteſtatus ſum eos in qua liceret vendere. Et. ſ. Obiur
gaui optimates iuda. Glo. q̄ pp̄l'm regebant eo talia p̄
mittebāt. Et dixi que eſt hec res quaz facitis. Nunq̄d
hec nō fecerūt patres veſtri. q. d. ꝓpter hoc fuerunt ī ca
ptiuitatē ducti ⁊ ciuitas iſta deſtructa ⁊ ſubditi. et ad-
duxit de⁹ omē malū ſup̄ vos ⁊ ſup̄ ciuitatē hāc. Et pro-
pter hoc Neemias poſuit remediū vt vicꝫ die ſabbati
iuſſit claudere poꝛtas hieruſalē. ⁊ clauſert. Glo. vt mer
catoꝛes nō poſſent ingredi ciuitatē ad exercendā talem

mercationem vel etiam inductionem lignorum in die
ſabbati.et precepit vt nõ apirent eas vſq; poſt ſabbatū
et de pueris ſuis cõſtituit ſup portas hieruſalez vt nul-
lus inferret on⁹ die ſabbati.ſed q: dic̄ ſanct⁹ tho. q̄ ob-
ſeruatio diei dñice ſucceſſit diei ſabbati. ideo deberent
domini et ciues ciuitatis diligēt obſeruare ne talia one-
ra in dieb⁹ dominicis ſaltem anteq̄ finirēt diuinū offi-
ciū in ciuitates ducerent ne ɔtrariū facientes a deo pu-
nirent. Quia legit̄.quidaz ductus ad penas inferni vi-
dit ibi plauſtrū feno oneratū.⁊ dictū eſt ei q̄ totū fenū
in dorſo ſuo comburat̄ eo q̄ die dominico duxerat hoc
ſciens tñ ꝓhibitū eſſe a ſacerdote.ille aūt reduct⁹ poſt-
ea cõfeſſus eſt vir bone vite. Refert etiã Vincē.in ſpe.
hiſto.li.xxvij.c.xlj. Mulier quedaz que in die feſto ſan-
cti Jacobi panem ſubcinericiū fecit ⁊ coxit.ſ; ille panis
ad menſam allatus atq; fractus coram cunctis diſcum-
bentib⁹ apparuit ſanguinolentus.⁊ dū magis frange-
ret̄ magis ſanguinē recepit. Et habet̄ originaliter in li-
bello Calixti pa. Et ibidem dicit̄ q̄ ruſticus q̄dã indu-
xit triticū in die feſto in horreū:ſed ex ꝑmiſſione diuia
ignis totum horreum cum tritico conſumpſit. Refert
etiã Grego. Turoneñ.cū ruſticus q̄dã in die feſto ara-
re vellet protinus contractis digitis manubriū ſecuris
cū q̄ aratrū mūdare vellet eius dextre adheſit. ſed poſt
duos annos in eccleſia ſancti Juliani ad eius p̄ces cu-
ratus eſt. Et dixi notanter cū ex auaricia ducūt ſeu du-
cere ꝑmittunt onera ꝑ hoc excludunt̄ illi qui ex pietate
faciunt pauperib⁹.q: dicit Gulhelmus raymūdus ru-
bri.de ferijs.i.dieb⁹ dñicis q̄ ſi diuites arãt agros pau-
perū vel alios labores ad opus eoꝝ quadrigando non
credo q̄ peccēt mortaliter.ſ; ꝑ hmōi laborem non reuo-
cent̄ laborantes a diuinis audiendis que tenent̄ audi-
re. Et ſubdit.q̄ aūt talia licite ſuſtineant̄ oportet q̄ ꝑn-
cipaliter fiant ꝓpter dñm nõ ꝓpter affectionē carnalem
aut ſpem remuneratiōis hoīm laborantiū aut anima-
liū.et q̄ neceſſitas pauptatis illius cui fiãt exigat. Ter-
cio leuant hunc loculū auaricie hi qui dieb⁹ dñicis ⁊ fe-
ſtiuis negligentes diuina officia ex auaricia ſolēt potuz
ꝓpinare.gentacula dare potatorib⁹ in domib⁹ ſuis luſo-
rieſq; fouere:ſicq; ꝓ exili lucro ⁊ vili de domib⁹ ſuis faci-
unt tabernam dyaboli.q: dicit Holk.ſup li. Sap. Ta-
berna eſt templum dyaboli in q̄ cultores ventris inue-
niunt̄ aſſidui a mane vſq; ad meridiē in comeſſatiōib⁹
⁊ impudicicijs occupati.de quo templo verificat̄ illud
Math.ij.⁊.vj.c. Tēplū luxurie et comeſſatiōib⁹ plenū
erat.ſicut eñ obedientes xp̄iani in eccleſia dñicis ⁊ feſti-
uis dieb⁹ ſeruiunt deo oīpotenti.⁊ ibidez paſcunt̄ cibo
verbi dei.ſic iſti in his dieb⁹ in taberna dyaboli ſeruiūt
interim deo ſuo qui eſt vent̄ ſm apl'm ad Philipp.iij.
ita vt verificet̄ de illis Apoca.vij. Seruiūt ei die ac no-
cte.ſ; certe hoc ſeruiciū q̄d ipi.ſ.tã hoſpites actiui q̄ paſ-
ſiui faciūt ibidē dijs ſuis.cedit eis in ꝑpetuam inquie-
tudinez.iuxta illud Jere.xvj. Seruietis dijs alienis.q̄
nõ dabunt vobis requiem.

¶ Dominica prima poſt epiphanie ſermo.

Nolite conformari huic
ſclo ſ; ɔformamini in nouitate ſenſus veſtri:
ad Roma.xij. Dicunt expti naute q̄ nauigã-
tib⁹ ſup mare multa picula accidunt.iuxta illud Sap.
Qui nauigant mare enarrant picula eius.ideo incõſue-
tis nauigatio maris eſt diſſuadenda.q: ſm magiſtrum
li.ꝓprietatū.xiij. Incõſuetis mare maxime nociuuz eſt.
q: timoris incuſſiuū. doloris capitis generatiuū.vomi-
tus ⁊ nauſee ꝓuocatiuū.appetituſq; cibi ⁊ potus abla-
tiuū. Mora.mundus iſte aſſimulat̄ mari ꝓpter duas rõ-
nes. Primo q: mare eſt nubiū nebularꝝ ⁊ ventoꝝ gene-
ratiuum.ſic mundus generat nubes vicioruz.nebulas
erroꝝ.et ventos ꝑſecutionū ſiue tentationum. ꝓpt̄ q̄d
multi p̄cipitant̄ ⁊ ſuffocant̄. Jn ſignū iſtius legit̄ mat.
viij.q̄ grex porcoꝝ cum magno impetu totus preceps
abijt in mare et mortui ſunt in aquis. Per gregē porco-
rum intellige mūdanos hoīes carnaliter viuentes q̄ vt
frequenter ſubmergunt̄ eterna morte in huius mundi
mari.quia dicit Jſi.i li.de ſummo bono. Signū quidē
et p̄ſagiū mortis eterne dū quis blãditias ⁊ dulcores ſe-
quit̄ ſue carnis.ideo legit̄. Magiſter quidam pariſieñ.ap-
paruit epo poſt mortem dixit in malo ſtatu ſuz:q: eter-
naliter damnatus. Et interrogauit epūs.vtrū ſuã ſcie-
tiaz adhuc haberet.rñdit.nihil ſcio niſi tria. Primo q:
eternaliter damnatus ſum. Scđo q: ſententia irreuo-
cabilis data eſt ɔtra me. Tercio q̄ ꝓpter delicias corpo-
ris ⁊ honores mundi priuatus ſum dei eterna viſione.
Ecce delicie carnis ſuffocant. Et queſiuit ab epo ſi mū-
dus adhuc ſtaret: Cui ille. Cur hoc queris: Et rñdit.
Tot aĩas illis dieb⁹ deſcenderūt in infernū q̄ vix credi-
diſſem tot homines fuiſſe in mundo. Secūdo ſicut ma-
re ſequit̄ lunaz.quia dicit Areſto.in li.de ꝓprietatib⁹ ele-
mentoꝝ q̄ mare imitatur lunam. Nam mare ſemper
eſt in ſummo augmēto ⁊ vigore quando luna in ſuo lu-
mine plus proficit vel deficit ſic mare amplius creſcit ⁊
decreſcit.et ſicut mare vt audiſtis ſequit̄ lunã.ita mun-
dus ſequit̄ fortunam.et ſicut creſcit vel minuit̄ fortuna
alicuius.ita paruz vel multum appreciat ipm mund⁹.
ideo dicit metriſta. Cū viuas felix multos numerabis
amicos. Tp̄a ſi fuerint nubila ſolus eris. He ſunt due
cauſe quare mundus mari adequat̄.ſi aūt vis hic mate-
riam dilatare vide ſ.adhuc duas cauſas ſermone pre-
cedēti. K. N. Et ſicut mare habet naues ſuas ſic ⁊ mū- C.
dus.q: vita hoīs cõparat̄ naui.q: ſicut nauis nõ relin-
quit veſtigiū hoīs poſt ſe.iuxta illud ꝓuerbi.xx. Tria
ſunt mihi difficilia.ſ.via aquile in celo. via colubri ſup
petrã.et via nauis in medio maris.quaſi diceret.q: vi-
am poſt ſe nõ relinquunt.ideo capacitatē intellect⁹ trã-
ſcendunt.ſic ⁊ vita hoīm mūdialiū nullã relinq̄t memo-
riam paucis tranſactis annis.q: ſm pſ. Perit memo-
ria eoꝝ cū ſonitu.ſ.campanarꝝ.et hoc ē certe veriſſimū.
Plures.n.nobiles ⁊ diuites pierūt quoꝝ nulla memo-
ria habet̄ nec ſcriptura.nec ꝑ memoralia. ⁊ hoc eſt men-
te recogitanduz.q: ad ſeculi ɔtemptuz iuuat multum.
Jdeo beatus Jero.in epiſtola.lv.narrat q̄ xerſes rex ꝑ-
ſarū cū ſemel ꝑ ſublimitatē in mēte quaſi infinitã hoīm
multitudinē ⁊ mirabilem ɔſideraſſet in exercitu.ꝓru-
pit in lachrymas et cū ab eo quereret̄ cauſa. reſpondit.
Poſt centū annos nullus eoꝝ quos nūc cerno ſuper-
futurus erit.hanc nauem humane vite interduz regit
ratio.et tunc homo ſecure nauigat.quia primo Ethic.
Ratio ſemꝑ depreccatur ad optima.interduz regit ſen-
ſualitas.et tūc homo piclitat̄. ſ; quia vix duo inter mil-
le:vt ita dicam:ſequunt̄ doctorem.ſ.rationem ſed ma-
gis rectorem.ſ.ſenſualitatem.ideo multi piclitant̄ ĩ ma-
ri huius mundi.propter quod dicit apl's in verbis the-
matis ꝓpoſitis. Nolite conformari huic ſeculo.ſ. bona
eius cõcupiſcēdo que ſunt illa.ɔcupiſcentia oculoꝝ.ɔcupiſcē-
tia carnis.et ſupbia vite.j.Jo.ij. Jn quib⁹ verbis duo
facit. Mūdi diſſuadet ɔformationē.ibi. Nolite cõfor-
mari. Mentis ɔſulit renouatōnē.ibi.ſ; ɔformamini in
nouitate. Primo igit̄ diſſuadet mūdi ɔformatiōez.ibi.
Nolite ɔfor.hu.ſeculo. Vbi nota dicunt expti hortula-
ni et ſic eſt q̄ arbores que ſunt ſteriles in deſerto ſi trãſ-
plantent̄ in horto ſalutifere reddunt̄ que prius amarū
fructum et inſipidum protulerunt:poſtea ſapidū ⁊ dul-
cem ferūt.ſed tamen ad talem tranſplantationem pri-
mo requirit̄ labor.quia dicit Ariſto.li.de vegeta.arbo-
res ſilueſtres ꝑ debitã culturã efficiunt̄ hortenſes.⁊ po-
nit exēplū de amigdalo que eſt amara ⁊ ꝑ culturã effici-
tur dulcis. Scđo necēcius eſt locus.quedã.n. plante in
vno loco faciunt fructū ꝑniciosũ q̄ trãſplantate faciūt
fructū bonū.⁊ ponit exēplū de iuſqiano q̄d in ꝑſia ē na